

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. května 2019 v senátě složeném z předsedy Mgr. Eduarda Ondráška a přísedících Mgr. Anny Grúzové, DiS. a Mgr. Michala Urbáška

takto:

Obžalovaní

1. **Marek Z.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. bytem xxx,
2. **Petr E.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. bytem xxx,
3. **Lukáš Š.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

jsou vinni, že

po předchozí společné domluvě všichni tři obžalovaní počkali dne 15. 7. 2014 okolo 21:00 hod. u chaty bývalé restaurace Koliba v Šumperku na poškozeného Davida A., nar. xxx, který byl na toto místo vylákán Annou B. s úmyslem donutit Davida A. podepsat uznání dluhu a stažení oznámení, které David A. podal na policii, přičemž po jeho příchodu na místo se všichni tři obžalovaní za ním rozběhli, kdy obžalovaný Petr E. a obžalovaný Lukáš Š. měli v rukou hole a když to David A. uviděl, tak před nimi začal utíkat a poté co ho obžalovaní doběhli, začali Davida A. obžalovaní E. a Š. kopat a obžalovaný E. bít holí do hlavy a do břicha, kdy na tomto útoku se obžalovaný Z. přímo nepodílel, následně Davida A. posadili a obžalovaný Marek Z. po něm požadoval podepsání uznání dluhu, což poškozený nedokázal, neboť byl zbitý a desorientovaný, v důsledku čehož poškozený David A. utrpěl krevní výron nad tvrdou plenou mozkovou v čelní krajině vlevo, který si vyžádal operační neurochirurgické řešení s odstraněním krevního výronu a plastikou tvrdé pleny mozkové přední jámy levní vlevo, krevní výron pod tvrdou plenou mozkovou v čelní krajině oboustranně šíře do 1,2 cm, zhmoždění levého čelního a spánkového laloku mozku bez upřesnění jeho rozsahu, přítomnost bublinek plynu v lební dutině, zlomeninu kosti čelní vlevo, zlomeninu stropu očníce vlevo, zlomeninu klínové kosti bez upřesnění lokalizace a rozsahu zlomeniny, zlomeninu čichové kosti oboustranně, zlomeninu horní čelisti vlevo, zlomeninu jářmového

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marcela Suchá

oblouku vpravo bez vzájemného posunu kostních úlomků, přítomnost krve v dutinách kostí klínové, čichové a čelní vlevo, odlomení korunek zubů 11. a 21. v horní čelisti, podkožní krevní výron na čele vlevo, podkožní krevní výron a otok tkání v oblasti očníce vlevo, prokrvácení levé oční spojivky, známky po krvácení z nosních průchodů a drobné povrchní kožní oděrky hřbetů rukou a zároveň i posttraumatickou stresovou poruchu a postkomoční syndrom, kterými trpěl ještě v době znaleckého vyšetření dne 10. 7. 2015 a v době znaleckého vyšetření dne 17. 2. 2019 již poškozený nevykazoval přítomnost diagnostických kritérií, které by aktuálně svědčily pro výskyt posttraumatické stresové poruchy, ale nadále jsou přítomna kritéria typická pro postkomoční syndrom, ovšem u poškozeného oproti původnímu zhodnocení psychického stavu došlo k pozitivním změnám, přičemž s ohledem na užitý nástroj a intenzitu útoku vůči hlavě poškozeného musel být obžalovaný E. nejméně srozuměn s tím, že může způsobit poškození mozku, tedy důležitého orgánu,

tedy

obžalovaní Marek Z. a Lukáš Š.

společně jiného násilím nutili, aby něco konal, spáchali takový čin nejméně se dvěma osobami, spáchali čin se zbraní a na svědkovi,

obžalovaný Petr E.

společně s dalšími spoluobžalovanými jiného násilím nutil, aby něco konal, spáchal takový čin nejméně se dvěma osobami, spáchal čin se zbraní, na svědkovi a způsobil činem těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchali

obžalovaní Marek Z. a Lukáš Š.

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b), c), e) tr. zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku

obžalovaný Petr E.

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b), c), e), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku

a za to se odsuzují

1. obžalovaný Marek Z.

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku za tento trestný čin a sbíhající se trestný čin zatajení věci podle § 219 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným pod bodem 2) rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 19. 10. 2016, č.j. 2 T 27/2015-305, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Současně se zrušuje výrok o trestu pod bodem 2) rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 19. 10. 2016, č.j. 2 T 27/2015-305, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

2. obžalovaný Petr E.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marcela Suchá

podle § 175 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle §§ 84, 85 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 81 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let za současného vyslovení dohledu.**

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu.

3. obžalovaný Lukáš Š.

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let.**

Podle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně nahradit poškozeným:

- České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ: 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, škodu ve výši 163.790 Kč,
- Davidu A., nar. xxx, trv. bytem xxx, škodu ve výši 212.875,20 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený David A. odkazuje se zbytkem jeho nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Během dokazování provedeného u hlavního líčení byl zjištěn a spolehlivě prokázán skutkový děj uvedený ve skutkové větě tohoto rozsudku. Tento skutkový děj byl prokázán zčásti shodně, jak tomuto nasvědčovaly i výsledky přípravného řízení a jak je tento uvedený v obžalobě, a to pokud jde o jednání obž. E., přičemž v případě obžalovaných Z. a Š. nebylo prokázáno, že by se vůči pošk. A. dopustili jednání, které vedlo k těžké újmě na jeho zdraví. Soud proto upravil popis skutku a v případě obžalovaných Z. a Š. i právní kvalifikaci.
2. Soud v této věci již rozhodl, a to rozsudkem ze dne 18. 9. 2017, č.j. 28 T 9/2015-897, kterým uznal obžalované vinnými ve smyslu podané obžaloby. Tento rozsudek byl ale usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10. 5. 2018, sp. zn. 1 To 6/2018, z podnětu odvolání obžalovaných a státního zástupce zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně. Soudu prvního stupně bylo uloženo, aby doplnil dokazování o přečtení výslechu obžalovaných Z. a E., které učinili u vazebního zasedání, vyžádá si aktuální zprávu o zdravotním stavu poškozeného A., upraví skutek s konkretizací jednání jednotlivých obžalovaných na napadení poškozeného, s předpokládaným souhlasem všech obžalovaných provede důkaz přečtením úředního záznamu o podaném vysvětlení poškozeným A. (č.l. 39-43) a znovu rozhodne o vině všech obžalovaných s úpravou následku konkretizace těžké újmy na zdraví poškozeného, přičemž pokud jde o rozhodnutí o nároku na náhradu škody poškozeného, konkrétně nemajetkové újmy, posoudí znovu důvodnost

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marcela Suchá

modifikovaného návrhu uplatněného v odvolání. Ve vztahu k odvolání státního zástupce má odvolací soud za to, že není důvod jednání obžalovaných Z. a Š. kvalifikovat ve stádiu pokusu, a pokud jde o navrženou právní kvalifikaci jednání obžalovaného E., tak se odvolací soud v tomto směru ztotožnil se závěry soudu prvního stupně tak, jak se s návrhem vypořádal v odůvodnění rozsudku ze dne 18. 9. 2017.

3. Obžalovaný Marek Z. v přípravném řízení využil svého práva a ve věci nevyprávěl. Vypovídal až u hlavního líčení (č.l. 619v-621v). Obžalovaný uvedl, že k tomu celému došlo proto, že on byl ze strany pošk. A. a paní A. donucen podepsat pod psychickým nátlakem uznání dluhu, kdy poškozený zamlčel před svou matkou půjčku, kterou si vzal, ze které obžalovanému platil nějaké dluhy. Kvůli tomu také na obžalovaného poškozený s matkou podali trestní oznámení. Obž. Z. byl navíc ve zkušební době podmíněného odsouzení a tak to bylo nepříjemné. Pošk. A. obžalovanému slíbil, že obvinění stáhne, ale nespolupracoval. Proto obžalovaný domluvil to setkání na Kolibě. Ten den dopoledne se v garáži obžalovaného sešli obžalovaný, jeho bratr obž. E. a obž. Š. Byla tam také paní B., od které obžalovaný zjistil, že půjdou s pošk. A. na nějakou chatu, a že tam bude asi 10 lidí. Obžalovaný chtěl, aby B. domluvila schůzku s pošk. A., ale obžalovaný věděl, že ti lidi, s kterými bude poškozený, jsou násilníci a měl strach, aby poškozený nepřišel s nimi. Proto poprosil bratra, aby na tu schůzku šel s ním a dal na něho pozor. Obž. Z. ale nebyl schopen uvést přesná jména údajných násilníků, s kterými ten večer měl být poškozený a kterých se měl obžalovaný údajně obávat. Následně obžalovaný uvedl, že byl na popud poškozeného napaden, že byli obvinění tři lidé, nějaký Patrik D., Jiří B. a nějaký B. Z těch měl obžalovaný strach, a proto k té Kolibě nechtěl jít sám. Protože měl strach i bratr obžalovaného E., tak tam přivedl ještě svého kamaráda obž. Š. U garáže jim obžalovaný vysvětlil, proč tam jdou a co se bude dít a hlavně několikrát údajně řekl, že nechce, aby tam došlo k nějaké rvačce. Obžalovaný uvedl, že pokud by mu šlo o to, mu nějakým způsobem ublížit, tak by tam šel klidně sám, protože se mu poškozený nemůže absolutně fyzicky rovnat. Obžalovaný pak byl u matky na zahradě s bratrem obž. E. a obž. Š., dali si tam nějaká piva. Na Kolibu je pak odvezla tehdejší přítelkyně obžalovaného. Sám obžalovaný údajně nepil, ale řídit nechtěl. Obžalovaní E. a Š. byli napití. Obžalovaný jim na místě řekl, ať se schovají někde v lese a počkají, jenom kdyby bylo třeba ho bránit. Pokud to nebude třeba, tak ať nedělají vůbec nic. Asi 5 minut poté přišla B. s pošk. A. Obžalovaný vyšel z lesa ven a řekl mu „ahoj Davide, já s tebou potřebuji mluvit, potřebuji to s tebou vyřešit“. Poškozený měl na obžalovaného křiknout něco v tom smyslu, co tady dělá, jak to, že ještě nesedí. V tu chvíli bratr obžalovaného obž. E. ztratil nervy, vyběhl ven z lesa s klackem v ruce a běžel za pošk. A. Ten se lekl a lekla se i B. a začali utíkat každý na jinou stranu. Obž. E. dostihl poškozeného, ten upadl a tím klackem poškozeného přetáhl nějak přes nohu a nějak po těle. Obžalovaný hned běžel za ním a křičel, ať toho nechá. Doběhl k nim a odstrčil obž. E. od pošk. A. Také začal volat obž. Š. na pomoc, aby mu pomohl držet obž. E. Obž. Š. tam přiběhl a držel obž. E., který se pak uklidnil a pak byl psychicky na dně, protože si asi uvědomil, co udělal. Obžalovaný zjistil, že poškozený měl menší tržnou ranku na hlavě, sundal tričko a ošetřil mu to. Poškozený s obžalovaným normálně mluvil a ptal se ho, proč dostal tím klackem. Obžalovaný mu měl říct, že je mu to líto, že něco takového nechtěl, že chtěl jen vyřešit ten jejich spor a ten papír, který obžalovanému poškozený podepsal den před tím. Obžalovaný chtěl původně vzít poškozeného hned na policii, aby stáhl trestní oznámení, ale poškozený mu přišel hrozně opilý a tak se obžalovaný rozhodl, že ho vezme k nim na zahradu, že si dají pivko a nějak se rozumě domluví. Obžalovaný zavolaal Markétě V., ať pro ně přijede a odveze je. Poškozený normálně vstal a šel s obžalovaným do auta, jen se obžalovaného přidržoval. Na zahradě pak seděli asi ještě 1-2 hodiny, poškozený vypil asi půl piva a říkal, že je mu špatně, lehl si a usnul. Obžalovaný ho pak vzbudil s tím, že ho vezme k sobě domů, protože v té chci, kde spal, už bylo chladno. Skutečně vzal poškozeného k sobě do bytu, kde poškozený zůstal do druhého dne. Druhý den se ho obžalovaný ptal, jak mu je, až poškozený řekl, že má opici a že ho trochu bolí hlava. Obžalovaný usoudil, že to má z toho alkoholu a z marihuany a vůbec ho nenapadlo, že by mu něco mohlo vyjít. Poškozený pak odjel s matkou obžalovaného a

s jeho bratrem. Pak ho obžalovaný asi 2x navštívil v nemocnici, jak se mu daří. Pokud jde o výpověď obž. Š. z přípravného řízení, tak k té se obž. Z. nechtěl vyjadřovat. Pokud jde o výpověď pošk. A., tak ten byl tehdy v dost podnapilém stavu a pod vlivem drog, takže obžalovaný neví, co si vlastně skutečně může pamatovat. Obžalovaný uvedl, že je ochoten se podílet na náhradě škody, pokud jde o ty léčebné výlohy 163.790 Kč, ale s nárokem na náhradu škody ve výši 4.000.000 Kč nesouhlasí.

4. V souladu s pokynem odvolacího soudu byla čtena výpověď obž. Z. u vazebního zasedání (č.l. 183-185). Obž. Z. u vazebního zasedání mimo jiné uvedl, že na celé akci byl domluvený s Petrem E. a Lukášem Š. Obžalovaný měl nachystaný dokument, kde bylo uvedeno, že Davidu A. zaplatil dlužné peníze a že on stáhne obvinění proti obž. Z. E. a Š. měli do lesa jít na schůzku s poškozeným a měli mít na obličej masky, aby ho zastrašili, pokud by nechtěl s obž. Z. jednat. Obž. Z. nechtěl, aby proti poškozenému užili násilí. Na to místo v lese měla poškozeného přivést po dohodě s obž. Z. Anna B. Ta poškozeného na místo skutečně přivedla, na místě stál obž. Z. a byl bez masky, E. se Š. byli schovaní s maskami. Obžalovaný poškozeného oslovil, že to chce vyřešit výše uvedeným způsobem. Najednou vyběhl z křoví E. s dřevěným hranolem, obžalovaný ale na ty dva ostatní od počátku apeloval, aby se poškozenému nic nestalo. Když z křoví vyběhl E., tak A. se lekl a začal utíkat. E. ho doběhl a praštil po hlavě, obžalovaný běžel k nim a chtěl zastavit útok E. Než k nim ale doběhl, tak E. uhodil A. ještě asi tak dvakrát. A. spadl na zem hned po první ráně. Š. chytil E., aby mu bránil v dalším napadání. Obžalovaný si k poškozenému klekl a snažil se zjistit, jaké má zranění, bylo sice 21:00 hod. večer, ale ještě tolik světlo, že obžalovaný viděl tržnou ránu v obličejí a začal zastavovat krvácení. Obžalovaný pak zavolał svoji přítelkyni Markétu V., aby pro něj přijela autem, kam poškozeného naložili na zadní sedadlo a pak všichni přítomní odjeli k matce obžalovaného Ireně R. Obžalovaný to celé měl vymyšleno tak, že kdyby poškozený ten papír odmítl podepsat, tak že by k nim přiběhli zamaskovaní E. se Š. a ti by mu pohrozili, ať ten papír podepíše. Obžalovaný chtěl jenom, aby se A. případně pohrozilo, nechtěl, aby mu ublížili.
5. Obžalovaný Petr E. u hlavního líčení (č.l. 621v-622) začal vypovídat, že na žádost bratra měl s bratrem jít na schůzku s poškozeným ke Kolibě, ale ne proto, aby něco udělal poškozenému, ale z toho důvodu, aby případně chránil bratra. Pak se ale obž. E. u hlavního líčení rozplakal a využil svého práva ve věci dále nevypovídat. Následně byla čtena výpověď obž. E. z přípravného řízení (č.l. 167-169). Obž. E. v přípravném řízení uvedl, že se přiznává k tomu, že pošk. A. ublížil. Bylo to největší omyl v jeho životě. O žádném podpisu obžalovaný nic neví a ten hranol neměl jenom on. Pokud jde o ty údery, tak ty byly maximálně čtyři. Na to místo přijeli autem obžalovaný, jeho bratr obž. Z. a obž. Š. To auto řídil někdo další, kdo tam už nebyl a obžalovaný neví, kdo. Pak tam přišel poškozený s tou holkou, obžalovaný vyběhl a udeřil ho maximálně čtyřikrát tou tyčkou. Víc si obžalovaný nepamatuje, protože před tím vypil asi 7 piv. Tu tyčku měl ještě obž. Š. Jestli poškozeného napadl i obž. Š., to obžalovaný neví. Obž. Z. poškozeného nenapadl. Pokud jde o ty údery, pak obžalovaný poškozeného asi jednou udeřil do ruky, asi 2x ho udeřil do hlavy. Obžalovaný pak poškozeného navštěvoval v nemocnici.
6. V souladu s pokynem odvolacího soudu byla čtena výpověď obžalovaného E. u vazebního zasedání (č.l. 187-188). Obžalovaný E. u vazebního zasedání uvedl, že se na celé akci se svým bratrem obž. Z. domlouval den předem. Celou akci vymyslel obž. Z. s tím, že od poškozeného něco potřebuje, což ani blíže nespécifikoval. Obžalovaného to ani nezajímalo. Obžalovaný a Š. měli poškozenému pohrozit. Obžalovaný uvedl, že přiběhl k poškozenému a začal ho bít dřevěnou tyčí, udeřil ho asi 3x nebo 4x. Obž. Z. k němu přiběhl a odhodil ho od poškozeného. Toho dne v odpoledních hodinách obžalovaný vypil asi celkem 7 piv. Pokud jde o Lukáše Š., tak ten při tom, když obžalovaný bil poškozeného, stál vedle něho, ale obžalovaný to přesně neví, protože byl pod vlivem alkoholu. Obžalovaný a obž. Š. měli přes obličej šálu a obž. Z. neměl žádnou masku. Poškozený začal utíkat proto, že uviděl obž. Z. a obžalovaný ho doběhnuł a začal ho výše

uvedeným způsobem bít. Poškozeného pak odvezli k nim a starali se o něho včetně matky obžalovaných.

7. Obžalovaný Lukáš Š. vypovídal u hlavního líčení (č.l. 622-623) pouze částečně shodně jako v přípravném řízení (č.l. 172-176). U hlavního líčení obžalovaný mimo jiné uvedl, že ani moc neví, co se tam odehrávalo, protože byl schovaný v lese a než vyběhl, tak bylo po všem. Schovaní byli proto, že poškozený by utekl, kdyby je tam viděl ve více lidech. Nikomu se nemělo nic stát. Obžalovaný se pak tam snažil doběhnout proto, že na něho volal obž. Z., ať přiběhne, ale když přiběhl, tak už bylo po všem. Obžalovanému se nepodařilo vyběhnout proto, že měl zaseknutou nohu a ztratil papuč. Poškozenému sice tekla krev, ale komunikoval s nimi a obžalovaný si nevšiml, že by ho někdo bil. Po přečtení příslušných částí výpovědi z přípravného řízení obžalovaný uvedl, že vypovídá pravdu teď u hlavního líčení, protože na policii to bylo jiné, byl tam asi 4 hodiny, policisté na něho řvali a obžalovaný jim odsouhlasil to, co policisté chtěli. Obžalovaný dále u hlavního líčení popíral, že by někdo od poškozeného požadoval, aby podepsal nějaký papír. Po přečtení části výpovědi z přípravného řízení, která se vztahuje k této části skutkového děje, obžalovaný uvedl, že původně po poškozeném něco podepsat chtěli, ale ve finále poté, co byl poškozený zbitý, tak už po něm nic nechtěli. V přípravném řízení, za účasti obhájců, obžalovaný uvedl, že ho obž. Z. kontaktoval asi den před tou událostí přes Facebook, že s ním potřebuje mluvit. Obž. Z. pro něho přijel a byl tam ještě bratr obž. Z. obž. E. Obž. Z. jim řekl, že potřebuje, aby mu poškozený podepsal nějaký papír a zeptal se obžalovaného, jestli by tam nemohl být s nimi, s čímž obžalovaný souhlasil. Potom byli na zahrádce u obž. Z., obžalovaný pak ještě odešel za kámoškou, a ostatní obžalovaní ho vyzvedli u radnice a jeli na Kolibu. Tam měla přijít holka s poškozeným, přičemž obžalovaní čekali schovaní za keřem. Když tam pak přišel poškozený s tou holkou, tak obžalovaní Z. a E. vyběhli z poza keře. Obžalovaný chtěl vyběhnout taky, ale zasekla se mu papuč a než se stihl otočit a papuč si nasadit, tak už poškozený ležel na zemi. Než stihl na místo obžalovaný doběhnout, tak obž. E. o poškozeného už přerazil klacek a obžalovaný pak musel obž. E. i držet, protože obž. E. chtěl pořád na poškozeného útočit. Obž. Z. pak zavolal svoji přítelkyni, aby pro ně přijela, poškozeného naložili do auta a odvezli ho na zahrádku k obž. Z., kde ho položili na gauč a ošetřili. Na tom místě bil poškozeného pouze obž. E., obž. Z. poškozeného nenapadal, pouze chtěl, ať mu podepíše nějaký papír.
8. Poškozený David A. vypovídal jako svědek u hlavního líčení (č.l. 623v-626) v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 348-354 a č.l. 361-366). Poškozený uvedl, že toho dne si na Facebooku přečetl vzkaz od Anny B., která si s ním chtěla dát večer sraz v parku. Odpoledne šel poškozený s kamarády na chatu, kde popíjel alkohol a asi za hodinu pak odešel s Annou B. Ta ho dovedla na Kolibu, kde byli dva muži, kteří měli v rukou klacky a mezi nimi stál obž. Z. Když se objevili, tak poškozený chtěl utéct, ale udělal jenom pár kroků a spadl na zem. Ti muži ho doběhli a začali ho bít klacky a kopat. Kopali ho všichni tři a ještě přitom všichni sprostě nadávali. Kolik kopů a ran dostal, to poškozený neví, poznal pouze obž. Z., ty další dva muže nepoznal, protože jim neviděl do obličeje a měli na sobě černé oblečení a na hlavách masky nebo kukly. Pak už nic neví. Museli ho naložit do auta a odvézt k obž. Z. do bytu, kde byl dva dny a pak ho obž. Z. odvezl ke své matce Ireně R. Ta ho pak odvezla domů, kde se matka poškozeného lekla a hned ho zavezla do nemocnice. Poškozený uvedl, že dříve byli s obž. E. velcí kamarádi. Obž. Z. poznal poškozený až po obž. E. Obž. Z. poškozenému nic nedluží a poškození jemu také ne. V minulosti obž. Z. na poškozeného napsal odvod na elektřinu a myslel si, že poškozený za něho bude platit nějakých 17.500 Kč. Také si poškozený s obž. Z. vzal půjčku od Providentu, kterou nakonec musel splácet poškozený, a protože neměl peníze, tak to za něho platila jeho matka. Alkohol údajně v současné době poškozený nepije, ale dříve alkohol pil. Také v současné době nebere drogy, ale v minulosti je bral, zkusil pervitin, lysohlávky a pořád kouřil trávu. S drogami ale údajně přestal už tři roky nazpět. Po seznámení s výpovědí obž. Z. poškozený uvedl, že se s obž. Z. na žádném srazu nedomlouval. Kdyby měl jenom tušení, o co má jít, tak by na to místo sám nešel. Nemá ale taková

kamarády, kterých by se musel někdo bát. Následně byla poškozenému předložena listina na č.l. 427, ke které poškozený uvedl, že na této listině není jeho podpis, on se podepisuje úplně jinak. Patrik D., Jirka B. i B. jsou kamarádi poškozeného a je pravdou, že byli určitě také soudně trestáni. Ten den, kdy se to stalo, poškozený žádné drogy neměl, ale byl podnapilý. Je pravdou, že se na Silvestra 2015/2016 potkal na diskotéce s obž. E. Nikam ale s obž. E. nešel a to přátelské bavení se s ním poškozený údajně jen předstíral. Obž. E. nekontaktoval s žádnou prosbou. Je ale pravdou, že se s obž. E. v mezidobí párkrát potkali. Také k obž. E. poškozeného přivedl kamarád taxíkem a u nich doma společně pili. V průběhu výslechu u hlavního líčení byl svědek postupně stále více rozčilený, plakal a po podání svědecké výpovědi byl dle sdělení zmocněnce poškozeného převezen do nemocnice, protože se mu udělalo špatně.

9. Poškozený David A. byl jako svědek opětovně vyslechnut u hlavního líčení dne 3. 11. 2016 (č.l. 793). Poškozený uvedl, že je pravdou, že v mezidobí od posledního výslechu u zdejšího soudu v této tr. věci potkal Martinu V. Bylo to, když šel poškozený do Alberta. Martina V. ho před obchodem zastavila a bavili se i o této tr. věci. Je možné, že se bavili o omluvném dopise, ale jestli se o něm bavili, tak ji poškozený určitě řekl, že ho ani nečetl. Je pravdou, že obžalovaní poslali poškozenému na náhradu škody 10.000 Kč, úplně přesně tato částka přišla poškozenému z účtu Martiny V., to je ta paní, se kterou se bavil před Albertem, ona je sestra obž. E. Je pravdou, že poškozený tehdy u Alberta paní V. řekl, že je mu to líto, co se stalo a že se mu toto nemuselo stát. Ale také jí řekl, že na soudě nebude lhát a bude říkat jenom pravdu. Poškozený byl následně seznámen se svědeckou výpovědí Ing. Martiny V., k tomu poškozený uvedl, že jako svědek vypovídal pravdu a na své původní svědecké výpovědi nechce nic měnit.
10. V souladu s pokynem odvolacího soudu a se souhlasem obžalovaných a státní zástupkyně byl čten úřední záznam o podaném vysvětlení poškozeného Davida A. (č.l. 39-43). Poškozený do úředního záznamu uvedl, že toho dne, jak se mu to stalo, tak šel z chaty na Bělidle s kamarádkou Annou B. na procházku. Když už byli v lese na nějaké pěšině, tak na poškozeného z kroví vyskočili dva vysokí hubení kluci oblečení celí v černém, na hlavách měli nějaké kukly nebo masky, do obličeje jim vidět nebylo. Oni vyskočili zleva a poškozený utíkal doprava, ale nějak spadl a ti dva maskovaní ho doběhli a začali ho kopat a mlátit ho. Mlátili ho nějakýma klackama, nějakým dřevem. Kopli ho do břicha a do žeber. Těma klackama dostal i do hlavy. Napadli ho ti dva maskovaní, mezi nimi stál obž. Z., který poškozeného nijak nenapadl. Poškozený uvedl, že má z obž. Z. spor, protože on zfalšoval smlouvu na dodávku elektřiny a poškozený měl platit 17.000 Kč za jejich odběr elektřiny. To, že je to podvod, zjistil poškozený na pobočce společnosti ČEZ. Asi 14 dnů před tím napadením poškozeného varoval Tomáš T., že v práci slyšel, že se domlouvali obž. Z. s obž. E., že ho někde v lese zbijou. Řekli poškozenému, ať si na ně dává pozor. Poškozený po tom napadení ztratil vědomí a vzpomíná si až na to, že se probudil u obž. Z. doma, bolela ho hlava a obličej, zvracel a bylo mu zle, ani nebyl schopen mluvit.
11. Svědkyně Anna B. vypovídala u hlavního líčení (č.l. 627v-628v) pouze částečně shodně jako v přípravném řízení (č.l. 376-379 a č.l. 387-391). U hlavního líčení oproti přípravnému řízení svědkyně uvedla, že obž. Š. na Kolibě neviděla, nevšimla si, jestli tam byl někdo maskovaný, nevšimla si, jestli měl někdo klacek a nevzpomínala si, jestli měl obž. Z. něco v ruce. Po přečtení příslušných částí výpovědi z přípravného řízení svědkyně uvedla, že na policii byla zmatená, určitě tam řekla i věci, které nejsou pravda, protože na policii jí dávali otázky tím způsobem, že když neřekne, tak že jí dají do past'áku. V přípravném řízení, a to u obou výpovědí za přítomnosti obhájců a i pracovnice OSPOD Šumperk, svědkyně uvedla, že ji obž. Z. požádal, jestli by někam odtáhla pošk. A. Druhý den jí pak zavolał, ať se za ním zastaví. Kromě obž. Z. tam byl i obž. E. a nějaký jeho kamarád. Když za nimi svědkyně přišla, tak se bavili o tom, že poškozenému něco udělají. Obž. Z. uvedl, že ho ani mlátit nechce, že potřebuje, aby mu poškozený podepsal papír. Ten den byla svědkyně s poškozeným na oslavě narozenin Marka B. a pak podle předchozí

domluvy s obžalovanými odvedla poškozeného a Kolibu. Po celou dobu si svědkyně psala s obž. Z. Obž. Z. jí dal pokyn, kam mají přesně přijít a až budou na dohodnutém místě, tak že má svědkyně poškozeného obejmout. Svědkyně to na určeném místě skutečně udělala a čekala, až někdo z těch tří vyleze. První vylezl obž. Z. a měl v ruce nějaký papír. Za obž. Z. vyšel obž. E., na hlavě měl kapuci, kolem obličeje omotanou šálu a v ruce držel dřevěný klacek. Poškozený se začal divit, co tam obž. Z. dělá a svědkyně se začala také, jakože divit, co tam dělají. Obž. Z. říkal, že chce podepsat nějaký papír. Poškozený začal najednou utíkat, a protože svědkyně dostala strach, tak začala také utíkat, ale na jinou stranu. Před tím, než začala svědkyně utíkat, tak kromě poškozeného a obžalovaných Z. a E., tam nikoho dalšího neviděla. Svědkyně utíkala dolů po cestičce, po které přišli a pak dole čekala asi půl hodiny. Asi po půl hodině přijelo auto a z toho vystoupil obž. E. Ten jí říkal, že doufám, že o tom celém nikomu neřekne. Obž. E. jí také řekl, že má boty od krve a že je musí vyhodit. Pak si sundal šálu, protože, když byl na té Kolibě, tak měl tvář zahalenou šálou. Kolem půlnoci nebo možná kolem 1:00 hod. v noci po hovoru s obž. Z. přišla svědkyně na zahrádku asi obž. Z. Byla tam poprvé. Byli tam obž. Š., matka obžalovaných E. a Z., obž. Z. a svědkyně. Byl tam ještě poškozený, který spal v takové kůlně. Ležel tam na takovém gauči, spal a měl na hlavě krev. Obž. Z. svědkyni říkal, že obž. E. poškozeného zmlátil a že se mu v tom pokoušel zabránit, aby poškozeného mlátil.

12. Svědkyně Marta A. vypovídala u hlavního líčení (č.l. 629-630) v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 392-395). Svědkyně uvedla, že 15. 7. 2014 poškozený, který je její syn, odešel z domu asi 13:30 hod. odpoledne na oslavu narozenin. Druhý den ráno ale nepřišel domů, a protože jí ani nezavolał, tak začala mít obavy, protože mu před tím vyhrožoval obž. Z. Pak ke svědkyni přišel Patrik D., který jí řekl, že poškozený na oslavě byl, ale odešel z oslavy dřív s Annou B. a už se na oslavu nevrátil. Svědkyně proto nahlásila na policii, že syna pohřešuje. Poškozený se pak doma objevil nečekaně v pátek ve 14:00 hod. odpoledne a byl celý dobitý, ani nereagoval na její oslovení. Svědkyni pak poškozený řekl, že z oslavy odešel s Annou B., z křoví pak vyběhli dva maskovaní muži s klacky a napadli ho. Bili ho i v době, kdy zůstal ležet na zemi a pak se tam objevil obž. Z. V minulosti došlo k tomu, že si poškozený na žádost obž. Z. vzal půjčku, přičemž byli domluveni, že obž. Z. poškozenému z té půjčky dá nějakou finanční částku. Obž. Z. pak ale dluh přestal splácet, a protože poškozený neměl žádný příjem, tak musela za syna dluh splatit svědkyně. Následně byla svědkyně A. opětovně vyslechnuta u hlavního líčení dne 3. 11. 2016 (č.l. 793-793v). Svědkyně uvedla, že o setkání poškozeného se svědkyni Ing. V. ví, slyšela o tom od svého syna. Osobně u toho přítomna nebyla. Poškozený se vrátil z obchodu, řekl svědkyni, že se tam setkal s Ing. V. a ta mu sdělila, že soud to napadení přehodnotil na pokus o vraždu. Poškozený jí na to měl říct, že je mu to opravdu líto, ale bohužel nemůže s tím nic dělat, že nemůže vypovídat, jak se mu zachce a že by se mohl dopustit krivého svědectví a sám by mohl být stíhán, když by změnil výpověď v nepravdivou.
13. Svědkyně Ing. Martina V. u hlavního líčení (č.l. 712-713) uvedla, že je sestrou obžalovaných E. a Z., mají společnou matku, ale ve věci chce vypovídat. Pokud jde o oslavu Silvestra 2015/2016, tak na diskotéku, kde svědkyně slavila Silvestra, přišel její bratr obž. E. i s pošk. A. Už před tím se svědkyně zastavila u jejich matky a v kuchyni seděli obž. E. společně s poškozeným a normálně se bavili. Jak u matky, tak i na diskotéce, se obž. E. s poškozeným normálně bavili, smáli se, byla to přátelská konverzace. Pošk. A. svědkyně zná určitě 10 let. S obž. E. měl poškozený kamarádský vztah. Chodil k nim na návštěvy i k jejich mámě. Poškozený kolikrát neměl, co jíst, neměl ani peníze a v minulosti často u obž. E. a matky obž. E. a svědkyně přespával. Už před tím Silvestrem v říjnu nebo listopadu přišla svědkyně náhodně k matce a potkala tam poškozeného. Poškozený jí řekl, že si všechno vyříkali a že si odpustili. Proto jí ani nepřekvapilo, že společně slaví Silvestra. Pokud jde o tu událost z 15. 7. 2014, tak tehdy byla svědkyně u matky na návštěvě a byl tam i poškozený, který měl černé brýle a když si je sundal, tak si svědkyně všimla, že má fialové oko. Když se ho ptala, co se stalo, tak jí poškozený řekl, že ho zmlátili cikáni. Následně byla svědkyně Ing. V. vyslechnuta u

hlavního líčení dne 18. 10. 2016 (č.l. 785-785v), kdy uvedla, že v mezidobí potkala odpoledne v Šumperku v obchodu Albert pošk. A. Potkali se u pokladny, kde poškozený platil nákup. Svědkyně se poškozeného zeptala, jestli mu přišel omluvný dopis a peníze. K tomu dopisu se poškozený nevyjádřil, ale řekl, že děkuje za peníze. Svědkyně mu řekla o posledním hlavním líčení v této trestní věci a řekla mu i to, že je smutná, že obž. E. to chtějí překvalifikovat na trestný čin pokus o vraždu. Poškozený jí na to řekl, že je mu to líto, ale že mu bylo řečeno, že kdyby změnil výpověď, tak půjde sedět. Poškozený z toho byl hodně špatný, zjevně mu to bylo líto a skoro brečel a odešel.

14. Svědkyně Michaela R. u hlavního líčení (č.l. 213) uvedla, že zná pošk. A. a zná i obžalované E. a Z. Silvestra 2015/2016 svědkyně trávila u matky obž. E. a Z. u nich doma a byl tam přítomný i pošk. A. Všechno probíhalo úplně normálně, svědkyně se naopak divila, že se obž. E. a pošk. A., dá se říct spolu „bratříčkovali“.
15. Svědek Jan A. u hlavního líčení (č.l. 713v) uvedl, že Silvestr 2015/2016 trávil na diskotéce v Šumperku. Zná se jak s pošk. A., tak i obž. E. Tehdy na toho Silvestra na diskotéce byli oba jmenovaní společně, byli v pohodě a smáli se.
16. Se souhlasem obžalovaných a státní zástupkyně byly čteny výpovědi svědků Ireny R. a Markéty V.
17. Svědkyně Irena R. (č.l. 382-383), která je matkou obžalovaných Z. a E., využila svého práva a ve věci nevyprávěla.
18. Svědkyně Markéta V. (č.l. 385-386), která je družkou obž. Z., využila svého práva a ve věci odmítla vypovídat.
19. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie (č.l. 236-340) z výpovědi znalců u hlavního líčení Mgr. Michala Perničky (č.l. 626-627v) a MUDr. Petra Nedomy (č.l. 631-632) vyplývá, že u poškozeného Davida A. se po traumatu mozku rozvinula posttraumatická stresová porucha. Dále se u poškozeného v důsledku traumatu mozku rozvinul tzv. postkomoční syndrom, projevující se mimo jiné poruchami koncentrace, emoční nestabilitou, sníženou tolerancí k psychické zátěži. Ani jedna z těchto poruch neovlivňuje zásadním způsobem schopnost poškozeného vypovídat. Znalci u poškozeného v době před traumatem diagnostikovali syndrom závislosti na kanabinoidech, a dále pak syndrom škodlivého užívání alkoholu. Osobnost poškozeného se z psychiatrického hlediska jeví jako symplexní, nezralá. Poškozený je schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, jeho procesy vnímání a myšlení jsou konvenční, bez kvalitativních narušení. Tyto schopnosti jsou však limitovány jeho intelektovým potenciálem, kdy bude velmi pravděpodobně komplexnější situace nevědomě zjednodušovat a tím i do jisté míry nevědomě zkreslovat. U poškozeného nebyly zjištěny sklony k patologické lhavosti či patologickému zkreslování prožitých událostí. Rovněž nebyly zjištěny zvláště osobnostní sklony ke lhavosti či konfabulaci a nebyla ani zjištěna motivace pro křivou výpověď ve vyšetřované trestní věci. Původně byl vztah poškozeného k osobám obžalovaných kamarádský, zejména pak k obž. E. Aktuálně je jeho vztah k obžalovaným negativní, nenávidný a s projevy strachu. Osobnost poškozeného lze charakterizovat jako symplexní, nezralou, se sklony k nezdrženlivému jednání, s abúzem marihuany. Poškozený nevykazuje rysy poruchy osobnosti, jeho psychické zdroje jsou limitující ke zvládnutí náročnějších životních situací. Jeho aktuální intelektová úroveň se nachází v pásmu slaboduchosti. U poškozeného se v důsledku projednávané věci rozvinula posttraumatická stresová porucha, která byla terapeuticky ovlivněna ambulantní psychiatrickou léčbou, a v současné době jsou její projevy zmírněny a dochází k jejímu odeznívání. Do budoucna lze očekávat úplnou úpravu stavu. K přechodnému zhoršení této poruchy může dojít v době soudního jednání, které vede u poškozeného ke znovuprožívání traumatické události.

Traumatem mozku byl dále způsoben postkontuzní syndrom, provázený mimo jiné poruchami koncentrace, emoční nestabilitou, sníženou tolerancí k psychické zátěži. Tyto obtíže mohou být, vzhledem k trvalému poškození CMS, celoživotní.

20. S ohledem na nové lékařské zprávy, jakož i s ohledem na zprávy, z nichž vyplývá, že probíhá řízení o zániku invalidního důchodu u poškozeného A., uložil soud znalcům MUDr. Petru Nedomovi a Mgr. Michalu Perničkovi, aby doplnili výše uvedený znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. Z doplnění znaleckého posudku ze dne 17. 2. 2019 (č.l. 1067-1123) a z výpovědi znalců MUDr. Petra Nedomy a Mgr. Michala Perničky u hlavního líčení (č.l. 1184v-1185v) vyplývá, že znalci konstatovali nepřítomnost diagnostických kritérií, které by aktuálně svědčily pro výskyt posttraumatické stresové poruchy. U poškozeného jsou nadále přítomná kritéria typická pro tzv. postkomoční syndrom, projevující se řadou nesourodých příznaků v podobě bolesti hlavy, celkovou malátností a únavou, a dále jsou přítomny emoční změny, jakož je podrážděnost, emoční labilita, kdy obojí lze snadno vyprovokovat nebo znovu vyvolat emočním vypětím nebo stresem. Dále je pak přítomna přechodná insomnie, nepsavost, snížená tolerance alkoholu. Znalci prostudovali spisový materiál, zdravotní dokumentaci včetně dokumentace týkající se zániku invalidního důchodu a konstatují, že oproti původnímu zhodnocení psychického stavu došlo u poškozeného k určitým pozitivním změnám, kdy odezněla posttraumatická stresová porucha a jeho kognitivní funkce se, s odstupem od traumatu, upravili na jeho očekávanou premorbidní úroveň. U poškozeného však byla subjektivně i objektivně zachycena větší iritabilita a subjektivní stížnosti na sníženou koncentraci pozornosti, což nasvědčuje přetrvávajícímu postkomočnímu syndromu.
21. Obhajoba obž. Š. vznesla námitku vůči osobě znalce MUDr. Nedomy (č.l. 1059 a č.l. 1063), kdy obhajoba namítá, že zmocněnec poškozeného se vyjádřil, že se znalcem projednával otázku přetrvávání postkomočního syndromu, přičemž znalec měl sdělit, že uvedený syndrom nemůže vymizet a že nemůže být odejmut invalidní důchod. Obhajoba je toho názoru, že pokud znalec ještě před zadáním znaleckého úkonu již dopředu prezentuje a předjímá svůj závěr k odbornému dotazu, aniž by provedl vyšetření samotné, pak by měl případným zodpovězením otázek uvedených v doplnění znaleckého posudku pověřen znalec jiný, který by posoudil aktuální zdravotní stav poškozeného nezávisle.
22. Předseda senátu neshledal ovšem důvody k vyhovění této námitce obhajoby vůči osobě znalce MUDr. Petra Nedomy, kdy znalec MUDr. Nedoma se vyjádřil pouze v obecné rovině k otázce odeznění postkomočního syndromu. I návrh zmocněnce poškozeného směřoval ke zpracování doplnění znaleckého posudku a zmocněnec poškozeného netvrdí, že by snad znalec MUDr. Nedoma bez zkoumání zdravotního stavu poškozeného dospěl k nějakým závěrům. Sdělení znalce MUDr. Nedomy je v obecné rovině, kdy samozřejmě znalci MUDr. Nedoma a Mgr. Pernička již pošk. A. vyšetřovali a mohou se tedy nepochybně v obecné rovině vyjádřit k možným perspektivám vývoje zdravotního stavu poškozeného. Nejedná se ovšem o závěry znalce, které by byly na úrovni doplnění znaleckého posudku, případně měly charakter ústního podání znaleckého posudku u hlavního líčení. Předseda senátu proto námitce nevyhověl (č.l. 1063).
23. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (č.l. 196-221) a z výpovědi znalce MUDr. Martina Dobiáše u hlavního líčení (č.l. 632v-633) vyplývá, že pošk. A. utrpěl soubor poranění, která jsou uvedena ve výroku tohoto rozsudku. Pro krevní výron nad tvrdou plenou mozkovou podstoupil poškozený dne 19. 7. 2014 neurochirurgický operační výkon. Zlomeniny kosti čelní vlevo, stropu levé očníce, klínové kosti a čichové kosti oboustranně a horní čelisti vlevo vznikly účinkem zevního tupého mechanického násilí velké intenzity, působícího opakovaně, nejméně dvakrát, proti levé horní partii obličeje poškozeného. Opakovaně působícím zevním tupým mechanickým násilím proti hlavě poškozeného došlo dále ke zhmoždění levého

čelního a spánkového laloku mozku, k poranění cév s krvácením nad tvrdou plenu mozkovou v čelní krajině vlevo a ke vzniku krevního výronu pod tvrdou plenu mozkovou. Povrchní kožní oděrky hřbetů rukou vznikly účinkem zevního mechanického násilí nízké intenzity působícího na postižené tělesné partie tečně. Vznik všech poranění hlavy poškozeného lze velmi dobře vysvětlit mechanismem, který vyplývá z výpovědí poškozeného i obžalovaných. Komplex utrpených nejzávažnějších poranění hlavy poškozeného je z lékařského hlediska poranění těžké se strukturálním poškozením důležitého orgánu, a to mozku. Komplex utrpených poranění mohl útlakem mozku kdykoliv poškozeného bezprostředně ohrozit na životě. S ohledem na zlomeniny obličejových kostí zasahující na spodinu lebni s vytvořením komunikace mezi dutinou lebni a zevním prostředím mohlo dojít k průniku choroboplodných zárodků do dutiny lebni se vznikem zánětu mozkových obalů, případně i vlastní mozkové tkáně, tedy závažnému až život ohrožujícímu stavu. K výše uvedeným život ohrožujícím komplikacím u poškozeného nedošlo jednak shodou šťastných okolností a také díky následné odborné lékařské pomoci. Poškozený se k ošetření do nemocnice dostavil 18. 7. 2014, 19. 7. 2014 podstoupil neurochirurgický operační výkon, přičemž do domácí a ambulantní péče byl propuštěn dne 31. 7. 2014. V obecné rovině znalec uvedl, že délka hojení poranění nitrolebních struktur může být 2-3 měsíce, mnohdy i více.

24. Stranám byly předloženy k nahlédnutí listinné důkazy, a to protokol o ohledání místa činu spolu s plánkem a fotodokumentací (č.l. 2-8), fotodokumentace poškozeného (č.l. 52-55), protokol o předložení věci (č.l. 104), fotodokumentace oblečení (č.l. 105-108), lékařské zprávy (č.l. 109-114), účtenky pošk. A. (č.l. 358-359), fotokopie rozhodnutí (č.l. 367), fotokopie rozhodnutí ČSSZ (č.l. 368-369), fotokopie rozhodnutí ÚP (č.l. 370-373), příkaz OS Šumperk (č.l. 423), úřední záznam PČR (č.l. 424), protokol o vydání věci (č.l. 426), potvrzení o převzetí finanční hotovosti (č.l. 427-428), protokol o vydání věci (č.l. 429), protokol o ohledání věci (č.l. 430), protokol o odběru OPS (č.l. 431), fotodokumentace ohledání vozidla (č.l. 433-438), usnesení VSZ Olomouc (č.l. 449-452), vyčíslení škody (č.l. 507-514), podání obhajoby obž. E. (č.l. 564-567), vyčíslení škody poškozeným Davidem A. včetně bod. ohodnocení (č.l. 574-602), opis Rejstříku trestů pošk. David A. (č.l. 656), opis Rejstříku trestů svědkyně Anna B. (č.l. 657), opis Rejstříku trestů svědkyně Marta A. (č.l. 658), sdělení OS Šumperk (č.l. 674), tr. příkaz OS Šumperk (č.l. 688), rozsudek OS Šumperk (č.l. 691-692), sdělení OS Šumperk (č.l. 697), prohlášení Andrey M. (č.l. 703), omluva obž. E. zaslaná zmocněnci poškozeného (č.l. 704), odpověď zmocněnce poškozeného (č.l. 705), přípis Mgr. N. Mgr. V. (č.l. 706), odpověď zmocněnce poškozeného (č.l. 707), spis OS Šumperk, sp. zn. 2 T 25/2014, spis OS Šumperk, sp. zn. 1T 112/2009, zpráva o pověsti pošk. Davida A. (č.l. 662), oznámení ČSSZ (č.l. 695), potvrzení o provedení transakce mBank (č.l. 708), dva omluvné dopisy včetně podacích lístků (č.l. 709-710), opis rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 19. 10. 2016, č.j. 2 T 27/2015-305 (č.l. 865-869) včetně opisu rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 6. 6. 2017, sp. zn. 55 To 389/2016, zpráva ČSSZ (č.l. 1029), lékařská zpráva na poškozeného (č.l. 1033-1034), sdělení OSSZ (č.l. 1035), zpráva OSSZ (č.l. 1042), centrální evidence exekucí (č.l. 1049 a 1054) a lékařská zpráva (č.l. 1050 a 1055).
25. Dle potvrzení o převzetí finanční hotovosti a vyrovnání dlužné částky (č.l. 427) měl poškozený tímto potvrzením prohlásit, že převzal do svých rukou od obž. Z. finanční hotovost ve výši 16.500 Kč jako vyrovnání nedoplatku dodavateli elektrické energie společnosti ČEZ. Poškozený by měl tímto současně prohlásit, že škoda takto byla vyrovnána, nebude požadovat úrok z prodlení a nebude pokračovat v trestním oznámení na PČR. Listina je datována v Šumperku 14. 7. 2014, měla by být podepsána Davidem A., Markem Z. a svědkem, jehož jméno je nečitelné. Jak je uvedeno výše, tato listina byla pošk. A. předložena u hlavního líčení, přičemž poškozený prohlásil, že podpis na uvedené listině není jeho, že se podepisuje úplně jinak.
26. Z opisu Rejstříku trestů pošk. A. je patrné, že poškozený byl v minulosti 5x soudně trestán. Poslední odsouzení je rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 21. 4. 2015, sp. zn. 2 T

27/2015, který nabyl právní moci 5. 6. 2015.

27. Z opisu Rejstříku trestů svědkyň B. a A. je patrné, že ani jedna ze svědkyň nebyla v minulosti soudně trestána.
28. Z opisu rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 19. 10. 2016, č. j. 2 T 27/2015-305, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 6. 6. 2017, sp. zn. 55 To 389/2016, je zřejmé, že obž. Z. dne 30. 7. 2012 přiměl pošk. A., aby uzavřel se společností Provident Financial, s.r.o. smlouvu o poskytnutí finanční půjčky s tím, že se o takto získané finanční prostředky rovným dílem rozdělí a společně budou půjčku splácet, přičemž následně obž. Z. zkontaktoval obchodního zástupce výše uvedené společnosti Danu K. a domluvil se s ní na uzavření smlouvy o půjčce, kdy Dana K., jako obchodní zástupce společnosti Provident Financial, s.r.o., se ještě téhož dne dostavila do bydliště pošk. A., kde s pošk. A. za přítomnosti obž. Z. uzavřela smlouvu o půjčce na poskytnutí finanční půjčky 10.000 Kč, přičemž pošk. A. při uzavírání smlouvy obchodnímu zástupce poškozené společnosti nepravdivě uvedl, že je zaměstnancem společnosti Agritec, s.r.o. a má měsíční mzdu 11.500 Kč, kdy pracovní smlouvu mu blíže nezjištěným způsobem obstaral obž. Z. Jak pošk. A., tak obž. Z., s ohledem na svou finanční situaci si museli být vědomi toho, že nebudou schopni zajistit řádné splácení půjčky, čímž pošk. A. za přispění obž. Z. poškozené společnosti Provident Financial, s.r.o. způsobil přímou škodu 7.300 Kč s tím, že této společnosti následně škodu splácela matka pošk. A. Marta A.
29. Z posudku o invaliditě pošk. A. (č.l. 582) vyplývá, že u poškozeného vznikla invalidita ke dni 15. 10. 2014, kdy z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho zdravotní schopnost o 70 % a nesplňuje podmínky ust. § 6 vyhl. č. 359/2009 Sb. v souvislosti s úrazem ze dne 15. 7. 2014.
30. Ze sdělení OSSZ Šumperk (č.l. 1035) a ze zprávy OSSZ (č.l. 1042) vyplývá, že probíhala mimořádná kontrolní lékařská prohlídka invalidního důchodu pošk. Davida A. a následně bylo sděleno soudu, že rozhodnutí o zániku invalidního důchodu bude zasláno Davidu A. poštou do vlastních rukou.
31. Obhajoba navrhlá doplnění dokazování. Jednak obhajoba navrhlá založení opisu Rejstříku trestů poškozeného do trestního spisu, kdy opis Rejstříku trestů pošk. David A. je ve spisu již založen, a to na č.l. 656 a byl soudem proveden jako listinný důkaz. Navíc je ve spisu založen i opis rozsudku v této trestní věci, který byl rovněž proveden jako listinný důkaz a je soudem i hodnocen. Tento návrh obhajoby je proto zcela irelevantní. Dále obhajoba navrhlá doplnit dokazování o výslech policistů, kteří měli hovořit s poškozeným 18. 7. 2014, aby se vyjádřili ke stavu poškozeného. Obhajoba uvedla, že jde o to, že policisté situaci vyhodnotili tak, že poškozený není nijak zraněn a odešli. Tento návrh obhajoby považuje soud za naprosto nedůvodný, kdy zdravotní stav poškozeného vyplývá jednoznačně nejen z lékařských zpráv, ale i ze znaleckých posudků, a to jak z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ale i z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. Policisté, kteří 18. 7. 2014 chvíli hovořili s poškozeným, nejsou lékaři a na základě krátkého pohovoru s poškozeným by popravdě ani osoby se vzděláním lékaře se nemohly vyjadřovat ke zdravotnímu stavu poškozeného, kdy tento rozhovor neproběhl navíc bezprostředně po napadení poškozeného, kdy samozřejmě i laik je schopen vyjádřit se v tom směru, zda na napadené osobě pozoroval krvácející rány apod. Dále obhajoba navrhlá doplnit dokazování o výslech svědkyně Markéty V. a Ireny R. opět k tomu, aby se vyjádřily ke zdravotnímu stavu poškozeného. Rovněž v případě návrhu na výslech těchto svědkyň k otázce zdravotního stavu poškozeného je třeba poukázat na výše uvedené, a to že ke zdravotnímu stavu poškozeného má soud k dispozici lékařské zprávy a výše citované znalecké posudky. Navíc jak svědkyně Irena R., matka obžalovaných Z. a E., tak svědkyně Markéta V., družka obž. Z., byly jako svědkyně slyšeny a využily svého práva a ve věci odmítly vypovídat. Soud proto těmto návrhům obhajoby na

doplnění dokazování nevyhověl.

32. Takto provedené důkazy hodnotil soud jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že provedené důkazy usvědčují obžalované, pokud jde o obž. E., tak v plném rozsahu ve smyslu podané obžaloby, a pokud jde o obžalované Z. a Š., částečně ve smyslu podané obžaloby.
33. Z lékařských zpráv, z fotodokumentace poškozeného a zejména ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, je zřejmé, že poškozený A. v důsledku hostilního jednání jiné osoby utrpěl rozsáhlá poranění hlavy včetně krevního výronu nad tvrdou plenou mozkovou v čelní krajině vlevo, který si vyžádal operační neurochirurgické řešení. Komplex utrpených nejzávažnějších poranění hlavy poškozeného je z lékařského hlediska poranění těžké se strukturálním poškozením důležitého orgánu. Vznik těchto nejzávažnějších poranění lze dle znalce velmi dobře vysvětlit hostilním jednáním druhé osoby, a to opakovanými údery rukou ozbrojenou tupým tuhým předmětem proti hlavě poškozeného. Znalec dospěl k závěru, že se jednalo o zevní tupé mechanické násilí velké intenzity působící opakovaně. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, pak vyplývá, že u poškozeného se v důsledku napadení popsaného ve výroku tohoto rozsudku rozvinula posttraumatická stresová porucha, ale dle aktuálního doplnění znaleckého posudku posttraumatická stresová porucha u poškozeného již odezněla. Dále traumatem mozku v důsledku výše popsaného napadení poškozeného byl způsoben postkomoční syndrom, který je provázen poruchami koncentrace, emoční nestabilitou, sníženou tolerancí k psychické zátěži. Z doplnění znaleckého posudku je pak zřejmé, že postkomoční syndrom ještě přetrvává. Z takto provedeného dokazování je tedy nadevší pochybnost zřejmé, že poškozený v důsledku hostilního jednání jiné osoby, příp. jiných osob, utrpěl vážnou poruchu zdraví, která trvá delší dobu a jedná se tedy o těžkou újmu na zdraví ve smyslu ust. § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku.
34. Pokud jde o otázku, kdo a jakým způsobem poškozenému těžkou újmu na zdraví ve smyslu ust. § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku způsobil, je třeba uvést, že na základě provedeného dokazování bylo nadevší pochybnost prokázáno, že tuto těžkou újmu na zdraví způsobil poškozenému svým jednáním obžalovaný E., kdy všichni tři obžalovaní byli společně dohodnuti na tom, že poškozeného násilím přinutí k podpisu listiny, kterou připravil obž. Z., ale hole, které měli v rukou obžalovaní E. a Š., měly sloužit podle původní dohody jako pohružka. Obžalovaní jsou usvědčováni zejména svědeckou výpovědí poškozeného A., a dále svědeckou výpovědí Anny B. z přípravného řízení, přičemž obžalovaní Z. a E. se ve svých výpovědích při rozhodování o vzetí do vazby k výše popsanému jednání proti poškozenému v zásadě doznávají.
35. Pokud jde o svědeckou výpověď poškozeného, je třeba poukázat na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, dle nichž poškozený, byť jde o osobnost symplexní a nezralou s intelektovou úrovní v pásmu slaboduchosti, je schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události pouze s tím, že s ohledem na intelektový potenciál poškozeného bude pravděpodobně komplexnější situace nevědomě zjednodušovat a tím i do jisté míry nevědomě zkreslovat. Znalci ovšem u poškozeného nezjistili sklony k patologické lhavosti či patologickému zkreslování prožitých událostí, a nebyly u něho zjištěny zvýrazněné osobnostní sklony ke lhavosti či konfabulaci, ani nebyla zjištěna motivace pro křivou výpověď v této trestní věci. Sám poškozený vypovídá v postavení svědka v zásadním shodně, a to jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení. Poškozený byl jako svědek vyslechnut osobně u hlavního líčení, byť znalci dospěli k závěru, že v době soudního jednání může dojít u poškozeného k přechodnému zhoršení posttraumatické stresové poruchy, přičemž i za této situace poškozený vypovídal u hlavního líčení v zásadním shodně jako v přípravném řízení. Poškozený popisuje celou událost tak, že na místo napadení ho zavedla Anna B., přičemž se na místě objevil obž. Z. a následně dva muži v černém oblečení, kteří byli maskováni a v rukou měli klacky. Poškozený dostal strach a

chtěl z místa utéct, ale upadl a než stačil vstát, tak ho ti muži doběhli a začali ho bít klacky a kopat. Kopali ho všichni tři a ještě přitom všichni sprostě nadávali. Kolik kopů a ran dostal, to poškozený neví, poznal pouze obž. Z., ty další dva muže nepoznal, protože jim neviděl do obličeje. Na úřední záznam o podaném vysvětlení ovšem poškozený uvedl, že ho kopali pouze ti dva maskovaní muži. S ohledem na výše uvedené soud nemá důvodu pochybovat o věrohodnosti svědecké výpovědi poškozeného. Na tomto závěru nic nemění ani výpovědi obžalovaných a svědků Ing. V., R. a A. Pokud jde o jednání poškozeného, je třeba totiž poukázat na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, z něhož je patrné, že osobnost poškozeného je symplexní a nezralá s intelektovou úrovní v pásmu slaboduchosti. Pokud takto disponovanou osobu obžalování pozvali na oslavu Silvestra, pak skutečnost, že se slaboduchý poškozený oslavy Silvestra s nimi skutečně zúčastnil, nijak nesnižuje věrohodnost jeho výpovědi. Mimo jiné i z rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 19. 10. 2016, č. j. 2 T 27/2015-305, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 6. 6. 2017, sp. zn. 55 To 389/2016, vyplývá, že poškozený se nechal zmanipulovat obž. Z. k podvodnému jednání při uzavření smlouvy o poskytnutí finanční půjčky. Tato skutečnost je v plném souladu se závěry znaleckého posudku na poškozeného. Pokud svědkyně Ing. V. vypovídá o setkání s poškozeným, kdy poškozenému sdělila, že v případě obž. E. státní zástupkyně navrhla zpřísnění právní kvalifikace na pokus zločinu vraždy s tím, že poškozený uvedl, že je mu to líto, ale že mu bylo řečeno, že kdyby změnil výpověď, tak půjde sedět, pak k tomuto byl opětovně vyslechnut jako svědek jak poškozený, tak i svědkyně A., přičemž z jejich výpovědi je zřejmé, že poškozený svědkyni V. skutečně řekl, že je mu to líto, ale že na soudě bude vypovídat pravdu. Mimo jiné i proto, že by sám mohl být za nepravdivou výpověď stíhán. Takováto skutečnost rovněž nijak nesnižuje věrohodnost svědecké výpovědi poškozeného, ba naopak soud utvrzuje v závěru, že poškozený skutečně jako svědek vypovídá pravdivě. Z výpovědi svědkyně V. a svědků A. a A. je totiž zřejmé, že svědkyně V. v zásadě citově manipulovala s poškozeným, kdy svědkyně V. samozřejmě ví, že poškozený byl dříve kamarád s obž. E., a že mu bude skutečně líto, že jeho bývalý kamarád E., který ho sice fyzicky napadl, ale pouze z podnětu obž. Z., by měl nakonec dopadnout ze všech útočníků nejhůře a být snad i odsouzen za pokus zločinu vraždy. Nicméně i za tohoto citového nátlaku poškozený svědkyni uvedl, že nemůže u soudu lhát a po pravdě jí sdělil i to, že by se nepravdivou výpovědí mimo jiné vystavoval nebezpečí trestního stíhání. A i za této situace poškozený na své svědecké výpovědi setrval. Samozřejmě, pokud jde o věrohodnost svědecké výpovědi poškozeného, je třeba brát v úvahu i tu skutečnost, že celá událost se seběhla rychle, poškozený byl při napadení ve stresu a z toho zjevně pramení rozpor mezi svědeckou výpovědí a údaji, které uváděl poškozený do úředního záznamu (č.l. 39-43), kdy se liší v tom, zda ho kopali všichni tři obžalovaní, případně pouze ti, kteří byli maskováni. Rovněž je otázkou, nakolik byl poškozený schopen přesně určit, který z obžalovaných, kteří drželi v rukou hole, ho holí bil do hlavy, kdy poškozený v tomto směru vypovídá poměrně obecně, což je ovšem s ohledem na to, jak napadení proběhlo, vcelku pochopitelné a logické.

36. Z výpovědi svědkyně B. je pak zřejmé, že na požádání obž. Z. svědkyně poškozeného vylákala do místa u chaty bývalé restaurace Koliba v Šumperku, přičemž prvního, koho uviděla vyjít z keřů, byl obž. Z., který měl v ruce nějaký papír a za chvíli se objevil obž. E., na hlavě měl kapuci, kolem obličeje omotanou šálu a v ruce držel dřevěný klacek. Poškozený se začal divit, co tam obž. Z. dělá a svědkyně se začala také, jakože divit, co tam dělají. Obž. Z. říkal, že chce podepsat nějaký papír. Poškozený začal najednou utíkat, a protože svědkyně dostala strach, tak začala také utíkat, ale na jinou stranu. Před tím, než začala svědkyně utíkat, tak kromě poškozeného a obžalovaných Z. a E., tam nikoho dalšího neviděla. Vzhledem k tomu, že svědkyně dostala strach a začala z místa utíkat, tak toto její tvrzení není dle názoru soudu v rozporu se svědeckou výpovědí poškozeného, protože svědkyně B. začala z místa činu očividně utíkat dříve, než mohla zaznamenat třetí osobu, o které vypovídal ve své svědecké výpovědi poškozený. U hlavního líčení měla svědkyně B. tendenci ve své výpovědi neuvádět všechny skutečnosti, které by mohly být k tíži obžalovaných, kdy uvedla, že si

nevšimla, jestli tam byl někdo maskovaný, nevšimla si, jestli měl někdo klacek a nevzpomínala si, jestli měl obž. Z. něco v ruce. Pokud ovšem po přečtení příslušných částí výpovědi z přípravného řízení se svědkyně B. snaží rozpory vysvětlit tím, že na ni vyvíjela nátlak při výslechu v přípravném řízení policie, tak toto tvrzení svědkyně soud považuje za nepravdivé a účelové. U výslechu svědkyně byli přítomni obhájci a dokonce i pracovnice OSPOD Šumperk. Je těžko představitelné, že by za takové situace mohla policie vyvíjet na svědkyni nátlak stran její výpovědi. Soud proto dospěl k závěru, že pravdivá a věrohodná je výpověď svědkyně B. v přípravném řízení, přičemž u hlavního líčení svědkyně tuto výpověď pozměnila vedena snahou co nejméně uškodit obžalovaným.

37. Pokud jde o výpovědi obžalovaných, pak nikdo z obžalovaných nepopírá tu skutečnost, že na místo činu měla poškozeného přivést svědkyně B. a mělo se jednat o vyřešení sporné situace mezi obž. Z. a pošk. A. ve smyslu potvrzení o převzetí finanční hotovosti a vyrovnání dlužné částky (č.l. 427). Všichni tři obžalovaní se shodnou také na té verzi, že poškozeného měl úder dřevěným hranolem - holí napadnout obž. E. Obž. Z. se ovšem hájí tak, že v žádném případě neměl v úmyslu poškozenému ublížit, obžalované E. a Š. si vzal s sebou pouze proto, že měl obavu z kamarádů poškozeného. Obž. Š. pak u hlavního líčení svou výpověď částečně změnil, kdy u hlavního líčení tvrdí, že si nevšimnul, že by poškozeného někdo bil a také neví nic o tom, že by poškozeným někdo chtěl, aby mu podepsal nějaký papír. U hlavního líčení obžalovaný Š. tvrdil, že na místo činu vyběhl až poté, kdy už bylo po všem. V přípravném řízení ovšem obž. Š. uvedl, že na místo činu šli on i obž. E. po předchozí domluvě s obž. Z. a od samého počátku šlo o to, že obž. Z. chtěl, aby mu poškozený podepsal nějaký papír. V přípravném řízení i u hlavního líčení obž. Š. shodně uváděl, že chtěl sice vyběhnout s obž. E., ale zasekl se mu papuč a na místo činu se dostal později, přičemž obž. E. tloukl poškozeného holí do hlavy. Rozpory ve svých výpovědích se obž. Š. snažil vysvětlit tím, že policisté při výslechu v přípravném řízení na něho vyvíjeli nátlak, aby vypovídal tak, jak to v přípravném řízení učinil. Toto tvrzení obž. Š. soud ale nepovažuje za věrohodné, kdy u jeho výpovědi v přípravném řízení byli přítomni obhájci, a z protokolu o výslechu není patrné, že by kterýkoliv z obhájců vznesl proti průběhu výslechu obžalovaného nějaké námitky. Soud proto považuje za věrohodnější výpověď obž. Š. z přípravného řízení. Poškozený sice poznal pouze obž. Z., ale je třeba poukázat na tu skutečnost, že jak z výpovědi svědkyně B., tak z výpovědi samotných obžalovaných nebyl na místě činu kromě poškozeného, svědkyně B. a obž. Z. dále nikdo jiný, než obž. E. a obž. Š. Z takto provedeného dokazování je tedy nadevší pochybnost zřejmé, že dva maskovaní útočníci ozbrojení klacky resp. holemi mohli být pouze obž. E. a Š. Jak je uvedeno výše, tak poškozený se neshoduje ve své svědecké výpovědi s tím, co uvedl do úředního záznamu o podaném vysvětlení, pokud jde o otázku, zda do něj kopali všichni tři obžalovaní nebo pouze ti dva, kteří byli maskovaní. Rovněž sdělení poškozeného ohledně napadení holemi je obecného charakteru. Je třeba znovu zopakovat to, že s ohledem na průběh napadení, stres, kterému byl poškozený vystaven, nelze tyto nepřesnosti ve sdělení poškozeného považovat za skutečnosti, které by zpochybňovaly věrohodnost poškozeného, jakožto svědka. Nicméně soud je vázán zásadou v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, kdy za situace, kdy si poškozený není jednoznačně jist, kdo ho kopal, a není schopen se zcela přesně vyjádřit k tomu, kdo ho holí bil do hlavy, soud vycházel v tomto směru, z výpovědi samotných obžalovaných, tedy z varianty, která je pro obžalované příznivější. Soud proto uvěřil obhajobě obž. Z., že hole měli obžalovaní E. a Š. pouze proto, aby poškozeného zastrášili a tyto neměli proti poškozenému podle původní domluvy užít. Obž. Z. se přímo fyzického napadení poškozeného nezúčastnil, byť to byl právě obž. Z., který celou akci neplánoval, přičemž si s sebou vzal obžalované E. a Š. proto, aby svou přítomností umocněnou tím, že budou oba maskovaní a budou mít v rukou hole, přinutili poškozeného k podpisu listiny, kterou připravil obž. Z. Pokud jde o obžalovaného Š., tak soud nemá důvod nevěřit údajům, které uvedl poškozený do úředního záznamu o podaném vysvětlení, a to že ho kopali oba maskovaní útočníci, tedy i obž. Š., ale s ohledem na obecné údaje poškozeného ohledně toho, kdo ho bil holí do hlavy. Soud vycházel z varianty příznivější pro obž. Š., kterou ve svých

výpovědích uvádějí obžalovaní, a to že obžalovaný Š. na poškozeného holí, kterou měl v ruce, nezaútočil.

38. Z takto provedeného dokazování je tedy zřejmé, že obž. Z. vylákal pomocí Anny B. pošk. A. na opuštěné místo, a to za účelem podpisu připraveného dokumentu a zpětvzetí trestního oznámení směřujícího proti obž. Z. Obžalovaní přitom počítali i s variantou, že obž. A. toto neučiní dobrovolně, to znamená, že počítali s jeho možným odporem či útekem, který by překazil dosažení výše zmiňovaného cíle. Proto tento případ byli srozuměni i s použitím násilí, což vyplývá mimo jiné z té skutečnosti, že si obžalovaní E. a Š. vzali masky na obličej a oba, jak vyplývá ze svědecké výpovědi poškozeného, si vzali zbraň – hranol, respektive dřevěnou hůl. Na žádost obž. Z. o podpis připravené listiny poškozený zareagoval útekem, to znamená, že nechtěl dobrovolně tuto listinu podepsat. Obž. E., který slyšel požadavek obž. Z. a viděl reakci poškozeného, poškozeného dostihl a udeřil ho dřevěnou holí několikrát do jeho hlavy. Ze svědecké výpovědi poškozeného je pak zřejmé, že na místě činu se objevil i druhý zamaskovaný útočník vyzbrojený holí, kdy z dalších výše citovaných důkazů je zřejmé, že tímto mohl být jedině obž. Š., přičemž s ohledem na výše uvedené veden zásadou in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, soud dospěl k závěru, že poškozeného kopali obžalovaní E. a Š., dřevěnou holí ho tloukl do hlavy pouze obž. E., přičemž obžalovaný Z. se tohoto fyzického napadení poškozeného přímo nezúčastnil. Bezprostředně po tomto napadení pak obž. Z. nadále požadoval podpis předmětné listiny. Během samotného bití pak obž. Z. se poškozeného ptal, zda-li to tak chtěl. Z takto provedeného dokazování je tedy zřejmé, že obžalovaní jednali po předchozí domluvě, kdy společným jednáním chtěli přinutit poškozeného, aby něco konal, a to v případě nutnosti i za užití násilí, což je patrné ze skutečnosti, že poškozeného vylákali na odlehle místo a dva z obžalovaných se zamaskovali a ozbrojili, kdy obžalovaní E. a Š. měli v ruce hole, které je třeba považovat za zbraň. S ohledem na společné jednání a předchozí dohodu o tomto jednání jednali obžalovaní jako spolupachatelé ve smyslu § 23 tr. zákoníku, ovšem pokud jde o následek na zdraví poškozeného, tak tento nastal pouze v důsledku útoku obž. E. dřevěnou holí proti hlavě poškozeného a byl již nad rámec předchozí domluvy obžalovaných. Pokud jde o donucení poškozeného násilím, aby něco konal, a to nejméně se dvěma osobami a se zbraní, aby ovlivnili výpověď poškozeného na policii v postavení svědka a vzal zpět trestní oznámení na obž. Z., jednali obžalovaní v úmyslu přímém a za situace, že obž. E. užil tuto zbraň k útoku na hlavu poškozeného násilím velké intenzity a opakovaně, musel být srozuměn s tím, že poškozenému může způsobit i těžkou újmu na zdraví, kdy v hlavě se nachází důležitý orgán, a to mozek.
39. S ohledem na výše uvedené závěry se soud nemohl ztotožnit s navrženou změnou právní kvalifikace tak, jak ji učinila ve svém závěrečném návrhu státní zástupkyně, kdy v případě obžalovaných Z. a Š. je navrhla uznat vinnými pokusem zločinu vydírání podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b), c), e) tr. zákoníku a naopak obžalovaného E. vinným pokusem zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1 tr. zákoníku, kdy v případě obžalovaného E. tuto změnu právní kvalifikace státní zástupkyně navrhla již v průběhu hlavního líčení a obž. E. byl na tuto možnou změnu právní kvalifikace soudem i řádně a včas upozorněn. S výše uvedenými závěry státní zástupkyně se soud neztotožnil, což je podrobně odůvodněno v rozsudku zdejšího soudu ze dne 18. 9. 2017, přičemž s tímto návrhem státní zástupkyně se neztotožnil ani odvolací soud, jak je uvedeno v odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10. 5. 2018 v odstavci 15.
40. Na základě takto provedeného hodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že **obžalovaní Z. a Š.** svým společným jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku naplnili po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b), c), e) tr. zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, neboť společně jiného násilím nutili, aby něco konal, spáchali takový čin nejméně se dvěma osobami, spáchali čin se zbraní na svědkovi.

Soud v jednání obžalovaných, pokud jde o donucení poškozeného násilím, aby něco konal, a to nejméně se dvěma osobami a se zbraní, dovozuje úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaní po předchozí domluvě chtěli porušit zájem chráněný zákonem. Trestnost jednání obžalovaných byla posouzena dle zákona účinného v době spáchání trestného činu, neboť není pozdějšího zákona, jež by byl pro obžalované výhodnější (§ 2 odst. 1 tr. zákoníku).

41. Na základě takto provedeného hodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaný E. svým jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b), c), e), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, neboť společně s obžalovanými Z. a Š. jiného násilím nutili, aby něco konal, spáchali takový čin nejméně se dvěma osobami, spáchali čin se zbraní na svědkovi a obžalovaný E. způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví. O těžkou újmu na zdraví se jedná ve smyslu ust. § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku tak, jak je podrobně odůvodněno výše. Soud v jednání obžalovaného, pokud jde o donucení poškozeného násilím, aby něco konal, a to nejméně se dvěma osobami a se zbraní, dovozuje úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť všichni obžalovaní po předchozí domluvě chtěli porušit zájem chráněný zákonem. Pokud jde o těžkou újmu na zdraví poškozeného, pak soud v jednání obžalovaného E. dovozuje úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť obžalovaný s ohledem na druh a intenzitu násilí, které směřovalo vůči hlavě poškozeného a s ohledem na užití zbraně, musel být srozuměn s tím, že svým jednáním poruší zájem chráněný zákonem. Ve vztahu k následku těžké újmy na zdraví poškozeného se jednalo o jednání obž. E., které již bylo nad rámec předchozí domluvy s ostatními obžalovanými. Trestnost jednání obžalovaného byla posouzena dle zákona účinného v době spáchání trestného činu, neboť není pozdějšího zákona, jež by byl pro obžalované výhodnější (§ 2 odst. 1 tr. zákoníku).
42. **Obžalovaný Marek Z.** byl dle opisu z evidence Rejstříku trestů (č.l. 485-486, č.l. 558, č.l. 767 a č.l. 843), dle spisů Okresního soudu v Šumperku, sp. zn. 3 T 159/2002 a sp. zn. 2 T 258/2014, jakož i dle a dle opisu rozsudků Okresního soudu v Šumperku ze dne 19. 10. 2016, čj. 2 T 27/2015-305, a Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 6. 6. 2017, č. j. 55 To 389/2016, opakovaně soudně trestán. Poslední odsouzení je právě rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 19. 10. 2016, čj. 2 T 27/2015-305, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 6. 6. 2017, č. j. 55 To 389/2016, pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný účastenstvím ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a přečin zatajení věci podle § 219 odst. 1 tr. zákoníku, kdy mu byl uložen za skutek pod bodem 1) citovaného rozsudku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 22 měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let za současného zrušení výroku o trestech z trestního příkazu Okresního soudu v Šumperku, sp. zn. 2 T 286/2013, ze dne 18. 12. 2013, který nabyl právní moci 25. 1. 2014, trestního příkazu Okresního soudu v Šumperku, sp. zn. 2 T 258/2014, ze dne 26. 11. 2014, který nabyl právní moci 8. 1. 2015 a rozsudku Okresního soudu v Šumperku, sp. zn. 3 T 107/2015, ze dne 14. 1. 2016, který nabyl právní moci 22. 7. 2016. Dále mu byl za skutek pod bodem 2) uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let za současného vyslovení dohledu. Ve vztahu k trestu, který byl obž. Z. uložen výše citovaným rozsudkem Okresního soudu v Šumperku, pod bodem 2) přichází v úvahu uložení souhrnného trestu. Dle sdělení Městského úřadu v Šumperku (č.l. 489 a č.l. 562) byl obž. Z. v minulosti 2x projednáván pro přestupek, ale v prvním případě byla věc zastavena a v druhém odložena. Další bližší údaje k osobě obžalovaného nejsou Městskému úřadu v Šumperku známy.
43. Při stanovení povahy a závažnosti trestného činu soud v případě obž. Z. vycházel z porušení zájmu na ochraně svobody a osobnosti a na ochraně lidského zdraví. Při stanovení konkrétního stupně povahy a závažnosti trestného činu soud vzal v úvahu tu skutečnost, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně soudně trestán, přičemž v době spáchání trestného činu se nacházel ve zkušební době

podmíněného odsouzení uloženého trestním příkazem Okresního soudu v Šumperku, sp. zn. 2 T 286/2013, ze dne 18. 12. 2013, který nabyl právní moci 25. 1. 2014. Tuto skutečnost soud vyhodnotil jako přitěžující ve smyslu ust. § 42 písm. p) tr. zákoníku. Polehčující okolnosti v případě obž. Z. soud neshledal, kdy obžalovaný ani neprojevil upřímnou lítost nad tím, co spáchal.

44. Trestní sankce byla obž. Z. uložena s ohledem na zákonná hlediska ust. § 37 odst. 1, 2 a § 38 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, přičemž při stanovení druhu a výměry trestu soud vycházel z ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku a dospěl k závěru, že je na místě uložit obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody nad polovinou trestní sazby v trvání 6 let, a to trest nepodmíněný, pro jehož výkon byl obž. Z. zařazen do věznice s ostrahou. Uložení mírnějšího trestu nepřipadá v úvahu, kdy nejenom, že se obžalovaný této trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení za předchozí trestnou činnost, ale z provedeného dokazování je zřejmé, že to byl právě obž. Z., kdo byl v rámci spolupachatelství tou osobou, která dala ke spáchání trestné činnosti podnět, přičemž ostatní spolupachatelé jednali v zájmu obž. Z.
45. **Obžalovaný Petr E.** nebyl dle opisu z evidence Rejstříku trestů (č.l. 487, č.l. 559, č.l. 768 a č.l. 844) v minulosti soudně trestán. Dle sdělení Městského úřadu v Šumperku (č.l. 489 a č.l. 562) nebyl v minulosti projednáván pro přestupek a bližší údaje k jeho osobě nejsou známy. Dle posudků od zaměstnavatelů (č.l. 701, č.l. 702), dodatku k pracovní smlouvě (č.l. 782-783), mzdového výměru (č.l. 780) a pracovních smluv (č.l. 781 a č.l. 789) je zřejmé, že obž. E. řádně pracuje. Z potvrzení o provedení transakce mBank (č.l. 708) a z omluvných dopisů (č.l. 709-710) je zřejmé, že obž. E. začal uhrazovat pošk. A. náhradu škody a opakovaně zaslal poškozenému omluvný dopis.
46. Při stanovení povahy a závažnosti trestného činu soud v případě obž. E. vycházel z porušení zájmu na ochraně svobody a osobnosti a na ochraně lidského zdraví. Při stanovení konkrétního stupně povahy a závažnosti trestného činu soud vzal v úvahu tu skutečnost, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán, nebyl projednáván pro přestupek, řádně pracuje a snaží se poškozenému uhrazovat škodu. Je tedy zřejmé, že obžalovaný před spácháním trestného činu vedl řádný život a trestného činu upřímně litoval, což soud vyhodnotil jako polehčující okolnosti dle § 41 písm. n) a písm. o) tr. zákoníku.
47. Trestní sankce byla obž. E. uložena s ohledem na zákonná hlediska ust. § 37 odst. 1, 2 a § 38 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, přičemž při stanovení druhu a výměry trestu soud vycházel z ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku a dospěl k závěru, že je na místě uložit obžalovanému trest mimořádně snížený pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené v trvání 3 let, kdy dle §§ 84, 85 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu a podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku soud obžalovanému uložil, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu. Soud při stanovení druhu a výše trestu vyhodnotil konkrétní okolnosti případu a poměry pachatele. Je třeba zdůraznit, že nejen, že obž. E. vedl před spácháním trestného činu řádný život, ale následně měl snahu poškozenému uhradit způsobenou škodu, omluvit se mu a z celého vystupování obž. E. v průběhu hlavního líčení soud dospěl k závěru, že obžalovaný E. svého jednání skutečně upřímně lituje. Této trestné činnosti se obž. E. dopustil na popud svého bratra obž. Z. veden snahou bratrovi pomoci. S ohledem na všechny tyto okolnosti případu i s ohledem na poměry pachatele dospěl soud k závěru, že použití trestní sazby trestním zákonem stanovené by bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, přičemž s přihlédnutím k dosavadnímu způsobu života obžalovaného a prostředí, ve kterém žije a pracuje, dospěl soud k závěru, že působení na pachatele, aby vedl řádný život, není třeba výkonu trestu odnětí svobody a tento lze odložit na přiměřeně dlouhou zkušební dobu. Zkušební dobu soud s ohledem na závažnost trestného činu, kterého se obžalovaný dopustil, stanovil při samé horní hranici v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu. Současně soud obžalovanému uložil, aby ve zkušební době

podle svých sil nahradil poškozenému způsobenou škodu, kdy jedním z důvodů, proč soud uložil obž. E. takto mírný trest, je právě snaha obžalovaného uhrazovat způsobenou škodu, v čemž by měl samozřejmě pokračovat i ve zkušební době podmíněného odsouzení, samozřejmě podle svých sil. To, jakým způsobem k náhradě škody obž. E. bude přistupovat, a zda se nadále bude snažit způsobenou škodu uhrazovat, bude jednou z okolností, kterou následně soud zváží při rozhodování o tom, zda se obž. E. ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil či nikoliv.

48. **Obžalovaný Lukáš Š.** nebyl dle opisu z evidence Rejstříku trestů (č.l. 488, č.l. 560, č.l. 769 a č.l. 845) v minulosti soudně trestán. Dle sdělení Městského úřadu v Šumperku (č.l. 489 a č.l. 562) nebyl v minulosti projednáván pro přestupek a bližší údaje k jeho osobě nejsou známy. Dle dodatku k pracovní smlouvě (č.l. 790) a pracovního posudku (č.l. 791) je zřejmé, že obž. Š. řádně pracuje.
49. Při stanovení povahy a závažnosti trestného činu soud v případě obž. Š. vycházel z porušení zájmu na ochraně svobody a osobnosti a na ochraně lidského zdraví. Při stanovení konkrétního stupně povahy a závažnosti trestného činu soud vzal v úvahu tu skutečnost, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán, nebyl projednáván pro přestupek a řádně pracuje. Je tedy zřejmé, že obžalovaný před spácháním trestného činu vedl řádný život, což soud vyhodnotil jako polehčující okolnost dle § 41 písm. o) tr. zákoníku.
50. Trestní sankce byla obž. Š. uložena s ohledem na zákonná hlediska ust. § 37 odst. 1, 2 a § 38 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, přičemž soud dospěl k závěru, že je na místě uložit obžalovanému trest odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby v trvání 3 let, kdy dle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let a podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku soud obžalovanému uložil, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu. Soud při stanovení druhu a výše trestu vyhodnotil konkrétní okolnosti případu a poměry pachatele. Obž. Š. vedl před spácháním trestného činu řádný život, což soud zohlednil tím, že mu trest uložil při spodní hranici trestní sazby.
51. Poškození Česká průmyslová zdravotní pojišťovna a David A. se s jejich nároky na náhradu škody připojili řádně a včas k trestnímu řízení. Z provedeného dokazování je zřejmé, že v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných byla poškozeným České průmyslové zdravotní pojišťovně a Davidu A. způsobena škoda.
52. Pokud jde o poškozenou Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnu, pak tato vzniklou škodu náležitě vyčíslila a její výši doložila. Soud proto uložil obžalovaným povinnost společně a nerozdílně nahradit poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně škodu ve výši 163.790 Kč.
53. Pokud jde o poškozeného Davida A., pak poškozený se připojil s nárokem na náhradu škody, a to s částkou 1.800 Kč za výdaje související s léčením po zranění utrpěném v důsledku jednání obžalovaných, dále s částkou 211.075,20 Kč jakožto náhradou bolestného za zranění způsobená jednáním obžalovaných, a dále s částkou ve výši 4.000.000 Kč jakožto s náhradou za ztížení společenského uplatnění. Pokud jde o náhradu škody za výdaje související s léčením a za bolestné, pak obžalovaný výši těchto částek řádně důkazně doložil, a proto soud uložil obžalovaným povinnost společně a nerozdílně nahradit poškozenému Davidu A. škodu ve výši 212.875,20 Kč. Pokud jde ale o nárok obžalovaného za ztížení společenského uplatnění, je třeba poukázat na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, zejména na doplnění tohoto znaleckého posudku, jakož i na zprávy týkající se odnětí invalidního důchodu poškozenému. Je zřejmé, že zdravotní stav poškozeného se zlepšil, posttraumatická stresová porucha u poškozeného již odezněla. Za této situace je zřejmé, že rozhodnutí o náhradě škody za ztížení společenského uplatnění bude vyžadovat další dokazování a toto by již bylo nad rámec adhezního řízení. Proto soud poškozeného Davida A. odkázal se zbytkem jeho nároku na

náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Olomouc 14. května 2019

Mgr. Eduard Ondrášek v. r.
předseda senátu